

IDVESSEGES
BESZÉLGETESEK.

Némelly válogatott Szent
Írásbéli helyekről.

Mellyeknek alkalmatosságával, hellyel hellyel, a'
szent Írásnak értelmében gyönyörködő elméknek,
igen szükséges *Kérdések* meg-magyaráztatnak; és
minden idvezülni kívánczó lelkeknek épületire,
szép *Tanúságok*, és azokból ki-folyó
Hasznot alkalmaztatnak.

OTROKOSI FÖRIS FERENCZ,
a' Christushoz edgyűgyű méltatlan Szolgája,
(most a' Gyöngyösi R. Eccl. T.)
által.

KOLOSVA'RATT,

Nyomtatott, Veres-egyházi Szentyei Mihály
által. 1883-dik Esztenbőben.

2. péld.
Teljes.

lokkal, férfiui ábrázatban meg-jelölve azokra a' versekre, mellyeket tanítok Abrahámnak, a' (1. cap. 18.) *Ma'áfra fel-vertem.*

rénak mezején. 5. 6, 7, 8. Az Abrahám Urunknak, és a' véle lévő szenton az Abrahámnak, a' két férfi ábrá-lyeknek, (mivel hogy emberi ábrázatban lévő' Angyaloknak Sodomában voltanak) ételt készített na felé menélek után, az Urral való szeretettel, és szorgalmatosságaradása; alázatos könyörgése a' Az után Urunk elébbeni igirendomáért, a' kevés igazakra nézve, fiú magzat felől (5. 10.) meg-cáz Urnak az ő könyörgésére való firi, hogy elzrendőre azontúl, agyelmes feleleti.

rának fia lenne. Végre fel-kelégypunctumok vadnak az el-olva-onnat az ő két Angyalival edgyütt sőt igékben.

5. 16. *Sodoma felé néznek vala (1) Vagyon a' két Angyaloknak mivel hogy az Ur Sodománabdoma felé való tekintések s' me-velztésére fietet. Abrahám pedig telek. Ezekben: Es el tekintvén on-gyen vala vélek, hogy őket el kísértet, az hol az ideig voltanak) a' fér-17.) Akkor monda az Ur: a' vagye, menének Sodoma felé.*

kollyamé Abrahámtúl, a' mit akaró (2) Vagyon Abrahámnak az Ur-lekedni? (5. 20, 21.) Monda az Ur (a' Jehovával) a' két Angyalok-Ur: A' Sodomának és Gomorrhának való el-maradása. Ezekben: Az áltása, mivel hogy meg-soka sodott, abrahám pedig még az Ur előtt áll vala.

ő bűnök igen meg-nehezedett, alá m (3) Vagyon az Abrahámnak a' ke-mostan és meg-látom, hogy ha az én s igazakra nézve, sok izben való zámjuttott kiáltás szerint cselekedés az Ur előtt, a' So-valóban, hogyha nem, azt is megomának meg-maradásáért. Ezek-gyam. Ezek után szól osztán-le an: Es hozzá járúlván az Abrahám

A' Textusoknak Laistroma.

- I. *Abrahámnak Sodomáért való esedezése,*
és ezzel edgyütt a' Sodomának vétke, Gen.
18. v. 22-32. pag. 1
- II. *Sodomának s' Gomorrhának veszedel-*
me, Gen. 19. v. 24, 25. pag. 5
- III. *Lóth Feleségének el-változása,* Gen. 19. 26
pag. 86
- IV. *Egyiptomi nyomorúságból való ki-szabadú-*
lás, Exod. 3. v. 7-10. pag. 112
- V. *Ostor alatt meg-iobbúlhatatlan nép,* Esa. 1
v. 5-9. pag. 140
- VI. *Számkivettetett Sionnak szabadulása,*
Siralm. 4. v. 22. pag. 176
- VII. *Jóseph romlásán nem bándóknak rom-*
lása, Amos. 6. v. 6. pag. 200
- VIII. *Jó lakás mellett való Táncz,* 1 Cor. 10. 7
115
- IX. *Eördögök pohára és ördögök asztala,* 1 Cor.
10. v. 21. pag. 292
- X. *Testben akadt Sántán ösztöne,* 2 Cor. 12. v.
7, 8, 9. pag. 33

A' MAGYAR ANYA-
SZENTEGYHAZNAK,
MINDEN IGAZ ÉS ELŐ
TAGJAINAK.

Kegyelem és békeiség az Attya Isten-
től, és az ő szent Fiától, a' mi Urunk
Jésus Christustól.

A' szent Irásnak értelme, és an-
nak szorgalmatos vizsgálása
felől, illy commendálást té-
szen, behevessen és méltán ama
hires Constantzinápoli régi Tanító: Chry-
sostomus János: (ugy mond) a' lelket
jó erkölcsökkel fel-ékesíti; ez az elmét
az egekben viszi által, és hálá-adóvá té-
szi az embert; ez azt cselekedti, hogy
ne nézzünk valami jelen valóra; hané
szüntelen a' más életbe társalkodgyunk
elménkel, és az Urnak jutalmára néz-
vén mindeneket cselekedgyünk, és

nagy serénységgel hozzá lássunk, a' jó bocsátását még továbbra balaftottam vól-
ságos cselekedeteknek munkáihoz. Hona, Istenemnek életem felől való tetszését
mil. 35. in Genes. Eppen az Istennek szá-fel-tévén, (mivel ezeken kívül is vadnak,
va szerint szól, mint a' szent Dávidnak igen terhes régi foglalatossáim;) ha mind
Plal. 19. 8. és az Apostolnak írásból tud-nemelly becsülletes attvafiak régen nem-
battvuk, 2 Tim. 3. 16. 17. Mellyhez képest kívánták volna conceptusimat látni,
a' mint hogy minden keresztyén embernek mind penig kíváltképpen, ha az Ur dicső-
főképpen penig az Ecclesiabeli Ör-állók-sége mellett buzgó B. Kecskeméti Soós
nak tisztek a' szent Írásnak vizsgálása, én-istános Uram, ottan ottan, nem sollici-
mind magam szegény lelkét, mind penig ált volna erőssen, (halván némellyiket
másokat akarván az örök életre tisttem se-közön-séges tanításban töllem,) hogy men-
rint építeni, ezt tettem-fel Világi rövidül hamaráb, mivel hogy életünk rövid,
életemben, hogy míg élek, leg derekassabtném közön-ségesekké őket. Imé az ő ke-
munkám legyen az Isten beszédének, és ab-yelme instántiáira, nem késsem sokáig;
ban le-tett igazságnak világosítására, s' o'hanem a' te lelkednek javára Kegyes ol-
talmára tartozó basznos írásoknak vizsgálásó, (ha mit basználhatok véllek,) ki-
lása; ugy peniglen, hogy a' mikéves Tá-ocsátottam.

lendumát az Ur velem közlőtte, magam. Ha peniglen akarod meg-tudni, micso-
nál el ne ássam, hogy búsegtelen szolgánál a Authorokkal élté, ez id-vefséges Tra-
ne találtassam; hanem élő nyelven ki-tátusoknak ki-munkálódásában; iga-
vül, írásommal-is, (ha az Urnak ugy tet-án meg-vallom, hogy én ezekre, sem egy-
szik) épitem az ő Felsége Anyaszentegym két Anglus Authorokat nem mu-
házát. Meg-vallom mindazonáltal, hogy thatok, Gallusokat sem; a' mellyekből
e' jelen lévő néhány Tractátusoknak ki-tőlé volna e' munkám; noha mind a' két

felebü, hiessek vadnak edgvnébányan ná-
 lam; hanem a melly régi vagy újabb Sz.
 Irás magyarázók, (sőt néha idegen böl-
 csek-is) segitettének, és világosságot ad-
 tanak ezeknek végben vitelere, azokat
 candidè e könyvecskének márgóin, hel-
 lyel helyel, fel-jedzegettem. Továbbá
 mennyi munkám lehetett ez Tractusok
 nem szükség magamnak arról szóllanom,
 mert ezeknek figyelmetes által olvasása
 kit kit meg-fog arról tanítani; kiváltkép-
 pen ahol valami régi rosznak eredetét vi-
 gáltatni, avagy igen régi dologról beszé-
 lettem. Hogy idegen Authorokkal-
 élek néhol, a szükség úgy kívánta; meg-
 tanultam ezt az Apostoltól, Act. 17. v. 28.
 a ki Arátusnak, 1 Cor. 15. 33. Menánde-
 nek, és Epimedinesnek szavát citállyá
 Tit. 1. 12.) hogy az igazság ellensége
 szavai, igen erősek önnön magok ellen
 igazság mellett. Meg-tanultam ezt is
 szent Attváknak munkáiból, hogy a ré-
 rosz szokásnak eredetinek vizsgálásában
 bóldogul elő nem mehetünk külömben;

hanemha azoknak bizonyosságokkal is élünk, a
 kik a rosznak elő mozdító voltanak.
 Továbbá, hogy némelly materia körül, ho-
 szasabbnak kellett lennem, mint a mennyire, egy-
 vagy két izben el-mondhatom prédikáció terjed-
 ne, tulaidonitva a Kegyes olvasó annak, hogy
 a dolog úgy kívánta; Sőt néhol, ha a rövidség-
 re nem igyekeztem volna, bővebben is lehetett
 volna szóllanom. A kiezeket kedvellie vég-
 nem, hogy másoknak proponállya, kövessen en-
 gemet, a kiezeknek némellyikét, négy szakas-
 ban is Proponáltam. Erről is akartam intést
 tenni, hogy ha afféle más munkájában, sinera-
 tione gáncsol találó haszontalan ember, sem-
 minek, avagy igen kevésnek itélné e fáradságot
 ezért, hogy Prédikáció formában vadnak a
 Tractatusok, illy prætectussal, hogy elég pré-
 dikációk vadnak e világon; én azt mondom,
 annak, hogy akár prédikáció, akár mi formában,
 járjon ő mások hasznára, csak valóban dolgokat
 járjon, örömet tanulok; a mint hogy a régitudós
 Attyáknak Homiliájokból eleget tanulhatok.
 Próbállya-meg az olyan ember, vegyen magá-
 nak elő olly textusokat, a mellyek hasonló mun-
 kákat kívánnak azokhoz, a mellyeket ő ócsárol-
 na, meg tapasztallja akkor, akár mi formában
 járjon, ha dolgoz akar irni, mennyi munkával vi-
 het szándékát véghez.

nem

Léon

SZALA
 UTODA
 KÖN
 B
 IV. AR

Légió egészségben Kegyes Olvasó, és ez a
gyűgyű munkámmal, (ha kedvelled) élyi
vessegeffen. Irtam Gyöngyösön, die 20
Decembris. 1681.

OTROKOCSI F. FERENC

*Christusnak legg kissebb
szolgája.*

I. PRE'DIKA'CIO.

ABRAHAMNAK SODOMAERT
való esedezése; és ezzel edgyütt a' So-
domának vétke.

Textus, Gen. 18. v. 22--33.

Es el-tekintvén onnat a' férfiak, mené-
nek Sodoma felé: az Abrahám pedig
még az Ur előtt áll vala. Es hozzá já-
rúlván Abrahám monda: avagy el-
veszted-e az igazat az istentelennel
edgyütt? Talám vадnak ötven igaz-
zak abban a' városban, &c.

Mivel hogy az Ur Isten, a' Mójses
előtt élt szent Atyákat, nem Irás
erint; hanem csak élő beszéddel
nitotta; ehez képest, ottan ottan
nberi ábrázatban nékiek meg-je-
nt, és ekképpen mondotta-meg
aga akarattját. Ez 18-dik részben-
a' Sz. Háromságnak második sze-
g-tesülését is példázván,) har-
d magával, ugy mint két Angya-
lok-

olztán ha tovább-is mehet, és mentül tovább halasztya valaki ellene az harczot, a' Sátán annál inkább erőt vesz, ő maga pedig, annál inkább erőteledik. Mindazon által ha valaki erőtelenségből el-mulatta a' leg első ostromon való serény viaskodást, (vagy még a' másodikon-is) és a' Sátánnak hátat adott, ne szűnnyom meg továbbá-is, mind addig harczolni, valamig az el-kezdeti bűnre való ostromlás alól fel nem szabadulhat. Így végre olztán ha nehezen-is de ugyan nem a' Sátán, hanem ő létszen győzedelmes Isten kegyelme által.

V-dik T A N U S A G.

Valakiket az Ur Isten edgyser ujjakkal szült az örök életre, azoknak elégséges kegyelmet ad, a' mellyel harczolván győzedelmeskedhessenek a' Sátánnak és a' testnek kísérteti ellen.

Ki tesszik ennek igazsága, az Urnak feleletiből, mellyet tett az Apostolnak esedezésére a' fel-vett ígékben.

en: Elég tenéked az én kegyelmem; mert az énerőm az erőtlenség által véstetik el. Item Rom. 6. v. 6, 14, 18, & cap. 7. v. 25. Philip. 2. v. 13.

I. Oka. Mert ez edgyik külömbég, az ujjá születtekben, és ujjá nem születtekben lévő belső harcz között, hogy az ujjá születetlenekben hahintén néha az okosság hatczol-is a' testnek veszett indulatival, de nem nyerhet azokon győzedelmet, hanem nyomatrattik azoktól: az ujjá születettek pedig addig tusakodnak, hogy a' jobb rész veszen ő benne Isten kegyelme által győzedelmet a' Isten és annak indulatin, Gal. 5. v. 24.

II. Oka. Mert az Istennek kegyelméből szövetségének erejé ezt tartja, hogy az övéinek elégséges kegyelmet adgyon, mellyel győzedelmeskedhessenek a' Sátánnak kísérteti, s' testnek indulati ellen, és így a' életben naponként előbbelőbb nyerhessenek, Jerem. 31. v. 33. & 32. v. 39.

III. Oka. Mert a' Christus Jéhus az, a'

az, a' ki az ő mennyei Artyátul har-
 atos közben járása által, olly sege-
 delmet nyer az ővéinek, a' mellyel
 győzedelmeskedheszenek végre a'
 Sátánnak ostromlásán, *Lnc. 22. v. 31, 32.*

Két kétkedést támaszthatna itt
 valaki a' tanúság ellen, avagy csak a'
 tanúságnak alkalmatosságával. El-
 sőben is ezt: Vallyon mindenkor
 vagyóné olly elégséges kegyelem az
 újjá születettekben, a' mellyel győ-
 zedelmessen harczolhassanak a' Sá-
 tánnak és a' testnek kísérteti ellen?

Felelet. Eza' kegyelem annak gyűke-
 rére, és bé-óltott szikrájára nézve.
 egész az újjá születésnek első kezdeti-
 től fogván meg-vagyó az hivekbé, de
 naponként az Isten beszéde által, a'
 buzgó könyörgések által, és egyéb sz.
 munkákban való foglalatosság által
 nevedik, és ugyan ezek által érez-
 hettyük magunkban az Isten kegyel-
 mének elégségét, az az, azt az erejét
 hathatóságát, mellyel mi (magunk
 tulerőtelenek lévén) a' kísérteteke
 győzedelmeskedünk. Ehez képe

val

valamikor ember meg-restül, vala-
 mikor a' lelki hivalkodásra adgya
 magát, és nem vigyáz a' buzgó kö-
 nyörgésekben és egyéb szent mun-
 kákban való foglalatosság által,
 akkor a' kegyelemnek munkája, em-
 bernek maga fogyatkozása miatt,
 (mint hogy a' Szent Lelket meg-szo-
 moritrya) meg-szűnik ő benne: és
 így a' Sátán akkor ideig való hatal-
 mat veszen-meg a' hiveken-is; mint
 Dávidnak és Salamonnak akkori ál-
 lapottokból meg-tetszik, a' midőn
 ideig az ő bűnökben veszteglette-
 nek, sőt edgyiket a' másikkal nevel-
 ték. Eléglett volna ő nékiek a' ke-
 gyelem Istentől, eléggé munkálko-
 dott volna az ő benne, csak tusa-
 kodtanak volna jó idején serényen
 a' bűn ellen, adván önnön magokat
 az első kísértetben, a' buzgó könyör-
 gésekre, és egyéb szent munkákra.
 De mentül tovább halaszottáke' bűn
 ellen való szives küszködést, a' nál in-
 káb ezt érdemlették Istentől, hogy
 magoknak hadg'a ideig őket, és meg-
 szüntesse ő benne az ő kegyelmé-

Dd

nek

nek munkáját. Ugyan-is a' minc
 hogy a' bűn bocsánat felől való bel-
 ső vigasztalásnak érzésére szükséges
 képpen meg-kiváncsatik a' mi eleve
 való könyörgésünk, *Matt. 6.* és ha-
 sonlóképpen a' mennyei bölcsesség-
 nek el-nyerésére, *Jac. 1.* szintén így
 az Isten kegyelmének bennünk mun-
 kálkodó erejének meg-tapasztalása-
 ra-is mellyel a' Sátán és a' testen
 győzedelmeskedésünk. De a' mi-
 képpen a' fellyeb valóokban, ugy eb-
 ben sem következik, hogy az Isten
 függene tulajdonképpen a' mi mun-
 kánktól, ha szintén a' mi könyörgé-
 sünk után érezzük-is meg az Isten-
 nek segítő erejét. Azt mondod talám
 ezekre. Avagy csak ez láttatik követ-
 kezni, hogy az ujjá született em-
 bertől függ az, hogy ő engedelmes-
 kedgyen a' bűn ellen avagy nem. Fe-
 lel. Meg kell vallanunk, hogy im-
 már az ujjá született ember a' lelki
 joknak el követésére, nem szintén
 holt állathoz hasonló, mint az ő ujjá
 születése előtt, hanem vagy ő ben-
 nek rész szerint való tehetség a' jor-
 ra,

ra, de nem magoktól hanem Istentől.
 Hogy pedig az a' tehetség
 munkálódó legyen ő benne, Istentől
 indításból vagyon, de minden
 kényszerítés nélkül, és olly bölcsen,
 hogy az akarat-is készen és önkén-
 nyen akarja azt, a' mire indittatik.
 Ha mikor pedig az a' tehetség mun-
 kálódóvá nem lépzen, nem más ha-
 nem maga az ember annak oka; a' ki-
 nek szabadon van tetézett a' lelki hi-
 valkodás, és a' magában lévő kegye-
 lemnek fel-nem indítódája. Es maga
 érdemelte a' Szent Léleknek meg-
 szomorításával, hogy ő fel ne indit-
 tassék. Mert eléb senkit az ujjá szü-
 lettettek közül, el nem hágy az Ur
 lelkének munkája, hanem ha attul
 meg-szomorittatik. Ezekből imár
 azt felelhettünk az ellenvetésre, hogy
 a' bűn ellen való győzedelmeskedés,
 leg főbb és felsőbb tekintettel Istentől
 függ, az ujjá született akarat-
 tul pedig csak annyiban függ, a' men-
 nyiben Istentől arra méltóztatott,
 hogy örömmel s' szívesen vegye az
 Urnak indítását, és arra az indítáfra

buzgóvan könyöröghessen s tusakodhasson a' bűn ellen, a' belé oltatott kegyelem által. De a' nem győzedelmeskedés, egészszén az embernek lelki hivalkodásául függ, és hanem győzedelmeskedik magának tulajdonítsa.

Második kételkedés a' mellyer itt elő fordíthatna valaki, ez. Vallyon nem következik e' tanuságbul, hogy az ujjá születettek a' bűnt is tellyeséggel el-távoztathatják; úgy hogy csak vigyázzanak szüntelen a' kísértetek ellen, meg-lehet a' nálók lévő kegyelem által, hogy soha ne vétkezzenek. *Felelet.* Nem emlékezik a' tanuság olly tellyes mértékben való kegyelemről, a' mellyel ember a' vétkeket tellyeséggel el-távoztathatja; (mert a' mint fellyeb meg-értettük, az olly nagy mértékben való kegyelmet Isten a' más életre halasztotta;) hanem csak arrul, a' mellyel győzedelmeskedhessünk a' Sátánnak és a' testnek kísérteti ellen. Más soha meg nem sebesíttethetni az harczon, más győzedelmeskedni végtére minden-

denkor az ellenségén. Hogy soha meg ne sebesíttethessenek a' hivek a' Sátántul és a' testül, nem adattatott az nékiek ez életben; de adattatott a' adattatik az ő buzgó könyörgésekre az a' kegyelem, mellyel az ostromló s' gyakran lelkeket meg-sebesítő Sátánon és ennek nagy segítő társán a' testen mindenkori győzedelmeskedhessenek. Ha mikor a' Sátántul és a' testül meg-győzöttetnek, magoknak tulajdonítsák; a' mint hogy a' győzedelmet, Isten kegyelmének.

I. HASZON Oktat minket a' tanuság. (1.) Erre, hogy valaki Istenhez tért és ujjá született embernek tartja magát, soha ne okozza az Isten kegyelmének nem létét, ha mikor el esik a' Sátánnak és a' testnek kísérteti miatt, mint ha az Isten nem adott volna neki elégséges kegyelmet, mellyel ellene alhatna a' kísérteteknek; hanem magát vesse okul, hogy ő nem tusakodik ferényen, hanem meg-testül és hátat ad az ellenségnek. Mert valamenyifér ferényen harczolnak a' hivek a' bűn ellen, mind annyiszor továbbá is segiti az Úr őket, hogy győzedelmeskedhessenek. Az Apostolnak buzgó könyörgése kész vala az Urnak kegyelme, a' melly elégséges lett nékie a' győzedelmes-

kedésre. Azt kérde talám itt. Mit mond-
gyunk hát azoknál, kiket az Istennek Lel-
ke ujjakká nem szült, menthetik azok ma-
gokat a' bünről ezzel, hogy nem adatott né-
kik olly kegyelem, a' mellyel a' Sátánon és
a' testen győzedelmeskedhetnének. *Felelet.*
Semmiképpen nem. Mert igen nagy öröm-
mel és gyönyörködéssel cselekedzik a' bűnt,
s' tetstik tovább is, csak mind benne heverni.
A' mellyel eléggé meg-mutatták, hogy ne
akarnak a' Sátánon és a' testre győzedelmef-
kedni; és így nem kapnak az Istennek sem-
ujjá szülő, sem tovább a' bűnellen segítő ke-
gyelmén, hanem inkább ellene vannak annak.

(2.) Erre oktat a' tanúság, mint felellyünk
ama kérdésre: ha adattatik minden embe-
reknek elégséges kegyelem ez életben. Ezt
felellyük, hogy a' szent írás nem emlekezik
egyéb elégséges kegyelemről, melly az em-
bereknél volna ez életben, hanem arról, a'
mellyet az Ur Isten egyedül az ujjá születet-
tekkel közöl, e' végre hogy azzal a' Sátán és
a' test ellen győzedelmeskedhessenek. Az A-
pistolhoz tett feleletet és abból ki-hozott
tanúság mutattya ezt meg.

II. HASZON. Intetel hát keresztyén em-
ber, ha azt akarod hogy az Isten kegyel-
mének te benned a' bűn ellen győzedelmef-
kedő erejét érezhesd, ezt cselekedgyed
hogy ne szűnnyél meg te is a' te ellened vi-
askodó belső kísértetek ellen tusakodni.

Légy

Légy meg fáradhatatlan a' könyörgésekbe,
hogy az Ur segéllye a' te erőtelenségedet,
hogy az a' kegyelmet, mellyet egyszer veled
led közölt az ujjá születésben, élezzesse, s'
tegye munkálodóvá benned, és a' munka ál-
tal naponként öregbitse. Ne várd pedig so-
ha magad ellen hivalkodva a' kísértőt; ne
igérj magadnak az ellen bátorságot avagy
úrséger, mint ha csak oda hagyott volna
tégedet, avagy csak nem farkallana meg té-
gedet olly erős östromlásokkal, mint máso-
kat; hanem mindenkor fély tölle, és jó eleve
vigyázz ellene, buzgó könyörgések által,
hogy az Ur ne vigyen tégedet a' kísértetben,
vagy ha mikor a' Sátánnak bölcs tetzéséből,
a' testnek pedig magad vigyázatlansága mi-
att ideig oda enged, jó eleve mindgyárt az
első östromon serkencsen-fel tégedet, és te-
gyen győzedelmessé. Hogy pedig a' buz-
gó könyörgésekre annál inkább fel-indulhass,
mind a' kísértetek előtt, mind pedig a' kísér-
tetekben, te ellenben, a' bűnöknek el-tá-
voztatásául, és a' kegyelembéli nevedesé-
rül való szent elmélkedésekre adgyad tennen
magadat. Kiváltképpen a' mikor ösztán-
csak leg kisebb bűnre való kísértetet érke-
is magadban, akkor ellenben olly elmélkedés-
ben foglallyad mindgyárt magadat nagy
szorgalmatossággal, a' melly egyenesen el-
lenkezzék azzal a' bűnnel a' melyre kísér-
tetel, (Találk a' szent írásban, és a' szent
írás

íráson fundáltatott tractatusokban, bőven
 olly helyeker, a' mellyek ez avagy ama bűn
 ellen vannak) Így a' kegyes elmékedések
 által annál inkább fel-indulsz a' buzgó kő-
 nyörgésekre: és a' holott ezekben, (minda'
 buzgó könyörgésekben, s' mind a' kegyes
 elmékedésekben,) léfesz igen foglalatos,
 akkor meg-tapasztalod osztán, hogy elég
 tenéked az Urnak kegyelme, és hogy az Ur
 az ő erejét a' te erőtelenségedben vívzi vég-
 hez, hogy te gyenge edény lévén az Ur ke-
 gyelme által, a' Sátánnak és a' testnek kísér-
 tetin győzedelmeskedgyél. Meg-ismérhe-
 ted pedig ezekből a' te győzedelmedet. (1.)
 Ha a' kísértővel meg nem edgyeztél, hanem
 minden tehetségeddel az ellen vetetted ma-
 gadat. (2.) Ha buzgó könyörgésid és köny-
 hullatásid után, az elébbeni sűrű kísértetek
 naponként mind inkább inkább lassudnak raj-
 rad. (3.) Annál inkább, ha immár elébbeni
 hányattatásid után csendes a' te lelked az Ur-
 ban, és nagy gyönyörködéssel megy elő a'
 kegyességnek munkáiban; úgy hogy az A-
 postollal edgyút valóban mondhasz, Gal.
 2. v. 20. *Élek pedig többé már nem én, hanem
 él én bennem a' Christus; és a' melly életet mos-
 tan élek a' testben, az isten Fiában való hit ál-
 tal élem, a' kíszeretet engemet, és adta ő magát
 én értelem.* Amen.

Mondatott-el Gyöngyösön, négy
 vagy öt szakaszban; 1681-ben
 Juliusban és Augustusban.

